

Evangelí del dimecres de la XXIII setmana de durant l'any: el camí de les benaurances

Evangelí i comentari del dimecres de la XXIII setmana de durant l'any. I ell, alçant els ulls cap als seus deixebles, va començar a dir: “Feliços els pobres, perquè és vostre el Regne de Déu”. En les benaurances, Jesús vol que aollim un estil de vida que se centri en allò que és important: la presència del Crist en cadascun. Això és el que ens

farà realment feliços a la terra i al cel.

Evangelí (Lc 6, 20-26)

Llavors alçà els ulls cap als seus deixebles i digué:

—Feliços els pobres, perquè és vostre el Regne de Déu.

Feliços els qui ara passeu fam, perquè sereu saciats.

Feliços els qui ara ploreu, perquè riureu.

Feliços vosaltres quan, per causa del Fill de l'home, la gent us odiarà, us marginarà, us insultarà i denigrarà el nom que porteu: aquell dia, alegreu-vos-en i feu festa, perquè la vostra recompensa és gran en el cel. Igualment feien els seus pares amb els profetes.

Però ai de vosaltres, els rics, perquè ja heu rebut el vostre consol!

Ai de vosaltres, els qui ara aneu tips, perquè passareu fam!

Ai de vosaltres, els qui ara rieu, perquè us doldreu i plorareu!

Ai quan tota la gent parlarà bé de vosaltres! Igualment feien els seus pares amb els falsos profetes.

.....

Comentari

El conegut passatge de les benaurances que relata sant Lluç comença explicant que Jesús “alçà els ulls cap als seus deixebles...”. El Senyor ens mira, ens parla i ens mostra que hi ha una felicitat superior a la que potser teníem pensada. Ens ensenya que som cridats a una felicitat molt més alta,

profunda i gran; una felicitat que no pugui ser amenaçada pel dolor, la contrarietat i el patiment.

Certament, aquestes paraules del Senyor poden ser desconcertants. Alhora, però, ens donen molta llum sobre el que significa ser deixeble del Crist. El Papa Francesc ens diu que les benaurances són “el carnet d'identitat del cristià”[1].

Les benaurances són el camí per seguir el Crist, per identificar-nos amb Ell per mitjà de l'amor. En el nostre seguiment del Senyor enmig del món i de la feina quotidiana, viurem aquesta trobada amb el Senyor en la pobresa i la fam, el plor i la persecució.

La pobresa i la gana de no disposar de mitjans materials ni de treball; el dolor i el plor davant d'esdeveniments que trenquen el cor; o la incomprensió i fins i tot la persecució per seguir el Senyor. Són

realitats que són presents a la vida corrent de tots els cristians.

Viure aquestes contrarietats ens pot servir de recordar, com ho fa el Senyor en aquest evangeli, que la darrera paraula sempre és divina, no humana. Els pobres i els famolencs seran sadollats, els que ploren seran consolats, els que són perseguits tindran una recompensa gran al cel.

[1] Francesc, *Misses matutines a la capella de la Domus Sanctae Marthae*, 9 de juny de 2014.

Sebastián Puyal // Photo:
behnam jaafarianpoor -
Unsplash

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
dimecres-de-la-xxiii-setmana-de-durant-
lany-el-cami-de-les-benaurances/](https://opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-dimecres-de-la-xxiii-setmana-de-durant-lany-el-cami-de-les-benaurances/)
(03/04/2026)